

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 vedtog Rådet forordning nr. 1091/2001/EF af 28. maj 2001 om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold (i det følgende forordningen) og direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsskatsborgere (i det følgende direktivet). Begge retsakter blev vedtaget med hjemmel i afsnit IV i EF-traktaten. Retsakterne er optrykt som bilag 3 og 4 til lovforslaget.

Forordningen blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 6. juni 2001. Direktivet blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 2. juni 2001.

Som følge af det danske forbehold for retlige og indre anliggender deltog Danmark ikke i Rådets vedtagelse af forordningen og direktivet, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Det fremgår af retsakternes præambler, at der er tale om retsakter til udbygning af Schengenreglerne.

Inden 6 måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige Schengenlande.

Fristen for Danmarks afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen og direktivet i dansk ret, er således den 27. november 2001.

Der henvises nærmere til afsnit 4.

2. Indholdet af forordning nr. 1091/2001/EF af 28. maj 2001 om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold

Efter den hidtidige bestemmelse i Schengenkonventionens artikel 18 giver et nationalt begrænset vi-

sum til ophold af mere end tre måneders varighed (nationalt langtidsvisum) under visse betingelser indehaveren ret til at rejse gennem de øvrige Schengenlande til det visumudstedende land. Nogle Schengenlande udsteder sådanne nationale langtidsvisa med henblik på efterfølgende udstedelse af opholdstilladelse. Danmark udsteder ikke sådanne visa. Schengenkonventionens artikel 18 er gennemført i udlændingelovens § 2 b, stk. 3, 1. pkt.

Forordningen indebærer, at Schengenkonventionens artikel 18 er ændret med henblik på at ligestille nationale langtidsvisa med ensartede Schengenvisa til kortvarigt ophold, således at en person med et nationalt langtidsvisum har samme ret til at indrejse og opholde sig i alle Schengenlandene i de første tre måneder af visummets gyldighedsperiode som personer med et ensartet Schengenvisum.

3. Indholdet af direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsskatsborgere

Storbritannien deltager i vedtagelsen og anvendelsen af direktivet, jf. nærmere herom i afsnit 4. Når der i det følgende henvises til Schengenlandene, indebærer dette derfor også en henvisning til Storbritannien, selvom Storbritannien ikke er tilsluttet Schengenkonventionen.

Direktivet har til formål at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om udsendelse, som er truffet af en kompetent administrativ myndighed i et Schengenland (ophavsstaten), vedrørende en tredjelandsskatsborger, der befinder sig på et andet Schengenlands område (fuldbyrdsstaten). Herved skal det sikres, at personer, der er omfattet af en afgørelse om udsendelse truffet af et Schengenland, ikke skal sendes fra et Schengenland til et andet med henblik på udsendelse. I stedet kan fuldbyrdsstaten udsende de pågældende direkte fra Schengenområdet.

Direktivets bestemmelser gælder med forbehold for Schengenlandenes forpligtelser i medfør af Schengenkonventionens artikel 23 og anvendelsen af Schengenkonventionens artikel 96.